

2019

Autor: Pan B

Kalindář

- 26. 9. se koná Akce 3D - Cesta do pravěku. Kde: v Chuchelském háji (zast. MHD Malá Chuchle). V cíli pivo, oheň, hudba?. Start: 14:30 - 16 h.
- 28. 9. se koná koncert k zakončení Sochařského symposia 2021. Vystoupí: USKS a další v jednáni. Kde: U Budyho (Menclova ul., Libeň), kdy: od 15 h., vstup: volný.
- 8. - 10. 10. se koná sběr jablek ve Slušticích v režii Peace is dead crew.
- 6. 11. se koná akce a oslava 10 let časopisu Nájezd. Kde: Barré (Veletržní, P7), kdy: 19:00, vstup: volný. Bližší info brzy.

Vytiskni si Nájezd, přečti si jej
a pak jej někomu dej.

22. 9. Darina, Moris
Přejeme vše nejlepší!
Dobře ví ta Darina,
jak se mejdlo začíná.
Přibere si Morise,
probudí se v ubruse.

Společně proti
NARCISMU!

Obrázek týdne: Zima za dveřmi...

Spolek přátel klubu Barré a časopis Nájezd
pořádá akci 3D - Den dospělých dětí

Cesta do pravěku
aneb jaký je rozdíl mezi
trilobitem a brontosaurom

Dobrodružná hra
se koná

26.9. v Chuchelském háji

od **14:30**

ze zast. MHD Malá Chuchle
dále po šípkách,
trasa 4 km, vyhrává každý.
V cíli: občerstvení, grill,
možné hudební překvapení.

Každý je vítán, kuřáci obzvlášť.

info: najezd@gmail.com

Punkové narozeniny DIY dílny 100dolar

Po neuvěřitelných dvou letech, které způsobil COVID lockdown, se znovu oslavily narozeniny DIY strojařské dílny 100dolar v Počeplicích. Setkání bylo plné očekávání, zdali někdo vůbec dorazí. A v tom pověstném klidu před bouří se diskutovalo, co kdo za poslední dva roky zažil, co se děje s ostatními známými, kdo je sám a kdo je už zase sám, nebo naopak už sám nikdy nebude, neboť se stal novopečeným otcem. Bylo to zvláštní, jak se to vyčkávaní na začátek mejdanu na každém člověku jinak projevovalo. To už měl zvukař postavenou aparaturu, z níž na rozehřátí beden hrál Charlie Soukup a jeho hity, jak „sluníčko zasvítlí, je mi z něj na blití. Nebo to není tím, bude to od pití...“ Před pátou se objevila první skupina 4 lišky, která sice dorazila s předstihem, neboť je to kapela s velkým nástrojovým obsazením, ale ukázalo se, že pověstná achillova pata byla domluva s kapelou, která hrála poslední, zato jim měla přivést hudební aparát svoji velkou dodávkou. Letargie před začátkem se začala vytrácet. Nástroje konečně dorazily a začalo se stavět. V tom obyčejném shonu jedná událost stála za to. Bubeník se zeptal, co má dělat s bicíma, protože na jednom úchyty byl

stržený závit. „Tak tohle je úkol pro Houmelse – hostitele,“ povídá jim zvukař a kde se vzal, tu se vzal Houmles, který hned po uvedení do problematiky našel závitník a vrtačku, čímž na poslední chvíli před začátkem akce ještě opravil bicí. 4 lišky předvedly výborně našláplý set písní, kdy harmonika se saxofonem kouzlili rozmanité polohy doplňované ještě pozounem do magických dálek, kdy se člověk musel zamyslet, jestli to je ještě punk, nebo nějaká jeho další vývojová forma. Každopádně se 4 zpěvy to bylo úžasné zvukařské peklo. Za hodinu je vystřídala plzeňská formace, vzniklá v roce 1994, PVA, která bez basáka si stříhla akustický set kytary a cajonu. „Je tahle píseň od A nebo od UOA? Kdo je z Plzeňska to hned pozná.“ Soudě podle reakcí publika, tam nikdo z toho okolí nebyl. Následoval Juri Andropov Experience – elektroakustický kvintet z pražského Břevnova. Celkem známé skladby zabalili do akustického hávu, čímž se rozproudila uvolněná atmosféra, tak typická pro dobře jedoucí mejdan. Ale projevil se onen typický nešvar folkařů, že když se už rozjeli, tak neuměli slézt z pódia. Bylo nějak nutné zahrát ještě tuhle, nebo tamtu píseň... O půl deváté to začala mydlit žižkovská formace Scheiss Böhmen.

„Můžete mi do odposlechu pustit bicí? My, jak máme silný aparát, tak to kytarami přeřveme.“ Inu takový výkon v odposlechu zvukař neměl. Navíc to nebylo ani poznat. Začal pořádný punkový bugr. Pogo. Nával jedné vlny za druhou. Zkrátka „pogo macht frei“. Po této smrti následovala pražské grindcorové trio Aftercome. Zpívající bubeník shrnul celé vystoupení do 20 šíleně napálených minut a najednou to celé přestalo. Tak ještě dali jednu 120 s pecku na závěr a konec. Ale kdyby. Ze stínů hořícího barelu se najednou začaly donášet bicí, klávesy, druhé klávesy. A za 2 minuty půlnoc spustila formace Cybergrounds, což je elektronický projekt bývalého basáka 4 lišek. Ačkoliv jejich obsazení je trio, čtvrtá postava byl robot Otylka, „po vzoru Otýlie Vranské, která se též vešla do dvou kufrů“. Otylka byla centrem dění, elektronická hlava zpívala a zobrazovala projekce, což tak nějak připomínalo snažení oněch slavných Kraftwerk. Taneční rytmy hrané živými bicími, doprovázené samplý, elektrickým klarinetem a basou uklidnily atmosféru a namířily ji někam do galaktického prostoru. Zůstal jen pocit nádhery a dojmu z nadmíru zajímavé multižánrové akce. Následovala kalba a postupný odchod domů, či do hajan. Až v ranních hodinách, kdy už žádný návštěvník akce neměl morál, ani schopnost pustit další gramofonovou desku do sálu, se rozhostilo nad Počeplicemi ono vytoužené ticho. Ale kdyby, hned v 9 ráno se na pódiu začalo znovu něco dít. Jako překvapení pro vtrvalce sobotní noci se neohlášená a neinzerovaná pražská kapela Věčná rebelie zmocnila jeviště. Tohle trio obstaralo punkový budíček vlastního podání písní ruské punkové kapely Гражданская Оборона. Mezitím ten, kdo spal, byl již vzhůru, a ten, kdo již nemohl, chytl druhý dech. Ale zůstává otázkou, kdo z té Rebelie tam hrál na theremin, když všichni tři muzikanti neustále hráli na své nástroje? „Vy už jedete? A kdo dopije ty dva sudy?“ bylo vřelé rozloučení s hostitelem Houmlesem. Každopádně další hudební akce v této DIY dílně se bude konat příští rok 16. dubna.

Nájezd

Víte že... největší plaz byl 14 m dlouhý had?

Rozvoj plazů nastal teprve, až když hlavní predátoři – dinosauři, jednoho dne vzali za své. Jelikož plazi žijí i v naší současnosti, tak máme představu, co potřebují za životní prostředí, proto zkoumání jejich předchůdců nám pomůže v porozumění, jak fungovaly ekosystémy v podmínkách masivního skleníkového efektu vzniklého na konci druhohor, kdy do Země narazilo cca 15km velké vesmírné těleso. V uhelném dolu Cerrejon v roce 2009 v severní Kolumbii našli krom z kamenělin monstrózních až 12m dlouhých krokodýlů také kostru hada, u něhož, až když vědci objevili hned tři jeho lebky, zrekonstruovali jeho velikost. Vyšlo jim, že tento had, měl 14m délky (o metr více než tyrannosaurus rex) a vážil něco málo přes tunu. Dostal proto název titanoboa. V období 60 – 50 mil. let byl tento had největším predátorem na Zemi. Dokázal ulovit krokodýla, želvu a díky lebce víme, že to byl škrtič – prapředek hroznýšů a anakond. Ale ani ti největší dnešní exempláře jeho potomků nedosáhnou ani poloviny délky tohoto hada titanoboa. Tento svými svaly byl schopen vyvinout tlak 28 kg/cm², což při ploše dospělého člověka dělá krásných 500 tun, tedy jako kdyby se na člověka položilo v přepočtu 6 nákladních lokomotiv. Jeho šířka v nejširší části těla byla kolem 1 metru a je zajímavé, že by se tento had neproplazil našimi standardními futry dveří, ale s jeho obří silou by tento fakt na něj stejně neměl zásadní vliv. Důvod nárůstu jeho délky, ačkoliv je studenokrevný, bylo masivní oteplení (odhady té doby jsou za celý svět průměrně 32°C – při tom teplota 14,6°C byl průměr nejteplejšího roku 2015 za posledních 500 let).

Nájezd

Obrázek: Objevitel J. Bloch porovnává obratel titanoboa a největší anakondy. zdroj: www.floridamuseum.ufl.edu